

На землі похмурій сонце вічне...

Юрій Буряківець

На землі похмурій сонце вічне,
Блиск сузір'я між посухливих трав...
Не на фресках давніх, романтичних,
Дійсність я вивчаю і вивчав.

Височать за вибалком могили,
В зіллі зброї заростає шмат.
Йдуть онуки, а діди спочили
На вершинах снігових Карпат.

Я піду, згублюся в небокраях,
Всі зникають в безпросвітній мгли.
Я нічого більше не бажаю,
Як умерти на своїй землі.

І до смерти, що прилине шквалом,
Хай огида буде в юнаків.
Тиха слава пролунає в далях
Серед вкритих смутком берегів.

Друзі принесуть звітягу з бою,
На свободі усміхнеться люд.
Блискавки ударять над рікою,
І салют прибоюми дадуть.

1943